

Reisebrev 13/14: Gjentok suksessen

Skrevet av Joakim Ellingsen
lørdag 04. januar 2014 10:08

Forrige sesong debuterte unge Marius Kastet på Fratton Park. Nå har han tatt med seg familien også denne sesongen.

Du husker kanskje [reisebrevet](#) hans fra i fjor? [Marius Kastet](#) - unggutten fra Røyneberg utenfor Stavanger - var sammen med sin familie på Fratton Park for aller første gang. Reisebrevet er lest hele 625 ganger i skrivende stund. Få artikler kan måle seg med det på pompey.no. Reisebrevet ble også delt på sosiale medier og omtalt i rosende ordelag. Konklusjonen er nok at mange - både Pompey-fans og andre som er glade i engelsk fotball - synes det er flott å lese om unge som vokser opp i dag uten behovet for å holde med ett av storlagene.

I fjor fikk familien Kastet se Pompey slå Crewe hjemme på Fratton Park. I år tok de turen til Fratton Park for å se hjemmekampen mot Newport. Det endte dessverre med tap (0-2), men opplevelsen var stor også i år. Her er reisebrevet fra Marius Kastet og hans familie:

I fjor var vi for første gang og besøkte Portsmouth for å se dem i kamp mot Crewe. En minneverdig opplevelse som vi bare måtte oppleve igjen.

Reisebrev 13/14: Gjentok suksessen

Skrevet av Joakim Ellingsen
lørdag 04. januar 2014 10:08

Mye har skjedd siden den gang, klubben er overtatt av supporterne selv og økonomisk rot er erstattet med noe mer kontroll. I tillegg har Pompey sunket et nivå lavere enn sist. Men optimistiske som vi er, og siden min sønn fortsatt er ivrig som bare det, tok hans far og bror seg velvillig tid til en tur til. Denne gang var turen en del av en bursdagspresang, like mye til faren som til sønnen. Grunnen til det var at vi også fikk lagt inn en tur for å se Tottenham – Liverpool, noe som endte med en av de fineste opplevelsene en Liverpool fan kan ønske seg.

Men nok om det, etter et par dager i London, tok vi toget en fin desember dag fra Waterloo stasjon. Toget bruker to timer, men på veien dit kom vi i snakk med et par ivrige Pompey supportere fra London samt en fra motstander Newport. Disse mennene jobbet på samme kontor, nå skulle de nyte kampen. Det ble gode diskusjoner på veien ned om tider som har vært og situasjonen slik den er nå. Selv om vi denne dagen skulle bli introdusert for en ny manager (Ritchie Barker) og tidene så lysere ut enn på lenge, var det likevel ikke mye optimisme å spore for den nærmeste perioden. Men humøret og gleden ved å reise på kamp var fortsatt veldig stor, og det ble en humørfyllt og flott reise gjennom noe av det beste landskapet England har å by på med slott og festninger å se i horisonten.

Derfor er det fortsatt rart å komme til Portsmouth der banen ligger. Fortsatt skjer det en del renovering i området, men byen føles å ha kommet noe nærmere siden sist. Det ligger en del næringsvirksomhet i området, men det er store vide områder også. Anlegget og tribunen virker mer slitt enn før, men ærverdigheten ved port området er fortsatt rørende og flott. Historien sitter fortsatt i veggene. 15.300 mennesker kom for å se denne "fjerde" divisjonskampen, mer enn det har vært på noen Viking kamper i år, ja for så vidt mer enn på de fleste tippeligaarenaer i hele år. Er det noe rart at man heller velger seg ut en engelsk kamp?

Reisebrev 13/14: Gjentok suksessen

Skrevet av Joakim Ellingsen
lørdag 04. januar 2014 10:08

Før kampen besøkte vi Pompey sin megastore, julegaver og nye drakter ble kjøpt inn. Også julekuler som nå henger på vårt juletre. Kampen ble derimot en skuffelse. Ikke bare tapte Pompey 0-2 mot et lag som spilte etter Drillo sin filosofi, men laget i blått brente også noen formidable sjanser og hadde i tillegg til at en avslutning ble reddet på streken to avslutninger i stengene. Alt dette før Newport fikk sin første scoring.

Stemingen var derimot upåklagelig, selv om laget lå under. God juleopplevelse med mange blånisser på tribunen, og flere folk på denne kampen enn kampen vi var på i fjor (rundt 12.000). Resultatet ble slik man fryktet, men gledelig å se at Portsmouth produserte såpass mange sjanser men dessverre manglet den personen som kunne putte ballen i mål. Sonny Bradley var nok "Man of the match", virket solid og god. Ellers var det jevnt blant den andre.

Min sønn valgte å gå på Megastoren også etter kampen, for som han sa: "Vi/de trenger alle de pengene de kan få av oss nå". To drakter fikk han kjøpt se, en med sitt eget navn på og en med Bradley på. La oss håpe at han blir i klubben en stund, Pompey trenger bautaer som han.

Reiser vi tilbake? You bet! Selv om hans far og bror fikk sin ultimate opplevelse dagen etterpå som falske Spurs tilhengere, vi reiser gjerne tilbake til Portsmouth for å oppleve ekte engelsk fotballkultur. Takk igjen til Joakim som sørget for at vi fikk sitte på Fratton End. Målet i år må være å holde seg, så får vi se hva som skjer til neste år. Troen blant hjemmesupporterene var i alle fall til stede, og viljen ute på banen likeså. Man trenger nå bare litt "flaks".

Blue Army!

Reisebrev 13/14: Gjentok suksessen

Skrevet av Joakim Ellingsen
lørdag 04. januar 2014 10:08

Hilsen Marius (nr. 65), Jonas og Kenneth (far).

{flike}

Sonny Bradley ble kåret til banens beste av familien Kastet.